

በውኑ ጥበብ አትጮኽምን? ማስተዋልስ ድምፅዋን አትሰጥምን?

2 በኮረብታ ላይ በመንገድ አጠገብ በጎዳና መካከል ትቆማለች።

3 በበሩ አጠገብ በከተማይቱም መግቢያ፣ በደጁ መግቢያ ትጮኽለች።

4 እናንተ ሰዎች፣ እናንተን እጠራለሁ፤ ድምፄም ወደ ሰዎች ልጆች ነው።

5 እናንተ አላዋቂዎች፣ ብልሃትን አስተውሉ፤ እናንተም ሰነፎች ጥበብን በልባችሁ ያዙ።

6 የከበረች ነገርን እናገራለሁና ስሙ፤ ከንፈሮቼም ቅን ነገርን ለመናገር ይከፈታሉ።

7 አፌ እውነትን ይናገራልና፤ ከንፈሮቼም ክፋትን ይጸየፋሉ።

8 የአፌ ቃላት ሁሉ ጽድቅ ናቸው፤ ጠማማ ዘወርዋራም አይደሉም።

9 እነርሱ በሚያስተውሉ ዘንድ የቀኑ ናቸው፤ እውቀትንም ካገኙአት ሰዎች ጋር የተስማሙ ናቸው።

10 ተግሣጺን እንጂ ብርን አትቀበሉ፤ ከምዝምዝ ወርቅም ይልቅ እውቀትን ተቀበሉ።

11 ጥበብ ከቀይ ዕንቁ ትበልጣለችና የከበረ ነገር ሁሉ አይተካከላትም።

12 እኔ ጥበብ በብልሃት ተቀምጫለሁ፤ እውቀትንም ጥንቃቄንም አግኝቻለሁ።

13 እግዚአብሔርን መፍራት ክፋትን ይጠላል፤ ትዕቢትንና እብሪትን ከፉንም መንገድ ጠማማውንም አፍ እጠላለሁ።

14 ምክርና መልካም ጥበብ የእኔ ነው፤ ማስተዋል እኔ ነኝ፤ ብርታትም አለኝ።

15 ነገሥታት በእኔ ይነግሣሉ፤ ሹማምቶችም የቀናውን ነገር ይደነግጋሉ።

16 አለቆች በእኔ ያዝዛሉ፤ ከቡራንና የምድር ፈራጆችም ሁሉ።

17 እኔ የሚወድዱኝን እወድዳለሁ፤ ተግተው የሚሹኝም ያገኙኛል።

18 ብልጥግናና ክብር በእኔ ዘንድ ነው፤ ብዙ ሀብትና ጽድቅም።

19 ፍሬዬም ከምዝምዝ ወርቅ ይሻላል፤ ቡቃያዬም ከተመረጠች ብር።

20 እኔ በጽድቅ መንገድ እሄዳለሁ፤ በፍርድም ጎዳና መካከል፤

21 ለሚወድዱኝ ርስት አወርሳቸው ዘንድ ቤተ መዛግብታቸውንም እሞላ ዘንድ።

22 እግዚአብሔር የመንገዱ መጀመሪያ አደረገኝ፤ በቀድሞ ሥራው መጀመሪያ።

23 ከጥንቱ ከዘላለም ጀምሮ ተሾምሁ፤ ምድር ከመፈጠርዋ አስቀድሞ።

24 ቀላያት ገና ሳይኖሩ እኔ ተወለድሁ፤ የውኃ ምንጮች ገና ሳይፈልቁ።

25 ተራሮች ገና ሳይመሠረቱ፤ ከኮረብቶች በፊት እኔ ተወለድሁ፤

26 ምድሪቱንና ሜዳውን ገና ሳይፈጥር፤ የመጀመሪያውን የዓለም አፈር።

27 ሰማዮችን በዘረጋ ጊዜ አብሬ ነበርሁ፤ በቀላያት ፊት ከበብን በደነገገ ጊዜ፤

28 ደመናትን በላይ ባዘጋጀ ጊዜ፤ የቀላይን ምንጮች ባጸና ጊዜ፤

29 ለባሕርም ዳርቻን በወሰነ ጊዜ ውኃ ከትእዛዙ እንዳያልፍ፤ የምድርን መሠረት በመሠረተ ጊዜ፤

30 የዚያን ጊዜ እኔ በእርሱ ዘንድ ዋና ሠራተኛ ነበርሁ፤ ዕለት ዕለት ደስ አሰኘው ነበርሁ፤ በፊቱም ሁልጊዜ ደስ ይለኝ ነበርሁ፤

31 ደስታዬም በምድሩ ተድላዬም በሰው ልጆች ነበረ።

32 አሁንም ልጆቼ ሆይ፤ ስሙኝ፤ መንገዴንም የሚጠብቁ ምስጉኖች ናቸው።

33 ትምህርቴን ስሙ፤ ጠቢባንም ሁኑ፤ ቸል አትበሉትም።

34 የሚሰማኝ ሰው ምስጉን ነው ዕለት ዕለት በቤቴ መግቢያ የሚተጋ፤ የደጄንም መድረክ የሚጠብቅ።

35 እኔን ያገኘ ሕይወትን ያገኛልና። ከእግዚአብሔርም ሞገስን ያገኛልና።

36 እኔን ያጣ ግን ራሱን ይጐዳል፤ የሚጠሉኝ ሁሉ ሞትን ይወድዳሉ።